

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Poesiens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893715172256/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

(Man efter Tanke maaffes leder her,
Og finder Ord — desværre!
Det sidste hænder mange flere);
Men Tankerne tilsidst gaae slæten med;
Han glemte veent sin skrækkelige Eed,
Sin Drif, sin frigge selv, og Himlen veed hvad mere
En Gud kan glemme, naar han gaaer fra Vid.

Saaledes stod man der et Par Minuters Tid;
Hvorpaa han buffed sig, og gjorde to Trin frem,
Og vips! kom Tanke, Sands og Ord og alting hjem.
Han kysjer tæffeligg Gulødes Haand, og hun
Begynder om en liden Stund,
Alt, naar og hvor det er, en Mand
Er intet andet end en Mand,
Trods alt, hvad derom siges kan
I den og den Moral-Philosophie. —

Med Glædens Jil var Natten alt bortvejet —
Hvordan det ellers gif deri,
Min Læserinde finder streget —
Kort sagt; thi Korthed synes mig er smukt,
Iser hvor dit og dat kan møde:
Udfyldighedens sidste kædne Suk
I Bolværks favn paa hendes Læber døde;
Sedstlumrende med slynget Arm i Arm
Laae Odin ubekymret, tryk og varm,
Ded Siden af den yndige Guløde,
Og i besneete Døvres dybe Skød
Den søde Søvn i qvæglom Hvile nød.

Forgiaænes stræbte fra sin Rosenkind
Den nye opstandne gyldne Morgenrøde,
At lifte sine første Straaler ind
Igiennem Døvres Rifter; brudte døde